Room Hotel Kanchee Commander in chief Road Chennai

LAGHU PARAYANAM

சத்யம் ஞானம் அனந்தம் ப்ரம்ஹா:

'SATYAM GYANAM ANANTHAM BRAHMA

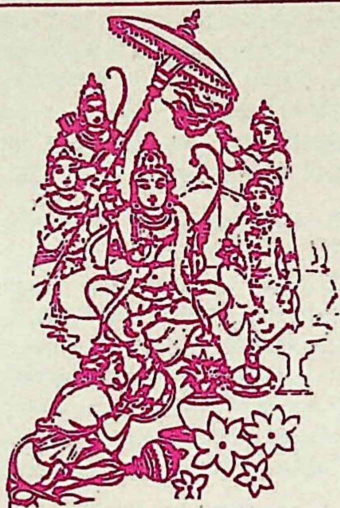
ERRATA

Pg. No.	Stanza	Printed as	Tobe read as
3	2	चतुष्पदु	चतुष्पदे
4	1	करुणसिन्धो	करुणासिन्धो
	2	गीत नीहि	गति नहि
	4	त्त्व	तव
	6	जगता दाता	जगन्नाता दाता
	7	सुह्यद्बन्धो	सुहृद्बन्धो
	8	तत्कृतञ्चेदनाचारे	तत्कृतञ्चेदनाचारे
5	5	ஸ்வமாதுரி -	ஸ்வமாதரி
6	2	நீயோ	நீயே
7	2	सीतामुखाम्भोरुहञ्चरीकः	सीतामुखाम्भोरुहचञ्चरीकः
8	2	शुख	सुख
9	4	விணடாரைக்	விண்டாரைக்
	5	மாத்திரைக்கோலொங்குமே	மாத்திரைக்கோலொக்குமே
16	1	ஆபதாமஹர்தாரம்	ஆபமதாமபஹர்தாரம்
17	1	श्रामं	श्रीरामं
	3	पार्व्वतश्च	पार्श्वतश्च
	10	सर्वभयादजस्रम्	सर्वभयादजस्रम्
	11	सर्वशस्त्राणि	सर्वशास्त्राणि
	12	यष्द्रवेत्	यद्भवेत्
18	4	ருஷீப்ஸிதோஷ்பி	ருஷீப்ஸிதோZபி
19	2	ह्यभीषृदमदन्निषृदमेव	ह्यभीष्टदमदनिष्टदमेव
	5	अन्धेन	अन्धेन
	6	अलभ्यं विस्मर दुतम्	अलभ्यं विस्मर द्रुतम्
		सङगन्तुमायदथ	सङ्गन्तुमायदथ
		रुद्दम्	रुद्धम्
		स्थितेऽपि	स्थितेऽपि
		क्लिश्रन्त	क्लिश्नन्त
20	2	பாயாஜ்ஜுகுப்யக்ருமிகீட	பாயாஜ்ஜுப்ஸ்மக்ருமிகீட
21	1	सिद्धखकर्मवशतः	सिद्धस्वकर्मवशतः
	2	भायाज्जुगुण्स्यकृमिकीट	भायाज्जुगुप्स्मकृमिकीट
	3	शीलं सतां भृषणम्	शीलं सतां भूषणम्
		नप्राथ्येकमवनावखिलैश्च	नत्प्रार्थ्यमेकमवनावखिलैश्च
	6	त्वयोदार	त्वयोदर
22	4	ஸ்யுபாய	ஹ்யுபாய
23	1	नश्चरी	नश्वरी
	3	मिक्षाटनादुदरपोषणतो	भिक्षाटनादुदरपोषणतो
		नरानस्तुवन्ति	नरान्स्तुवन्ति
		तान्स्तुक्त	तान्स्तुवत

LAGHU PARAYANAM

சத்யம் ஞானம் அனந்தம் ப்ரம்ஹா:

SATYAM GYANAM ANANTHAM BRAHMA

Hand out Given by:

V.S.LAXMINARAYANAN

"KAMBOJ' T.K.R. Flat,

14-A/6, First Street,

Dr.Thiru Murthy Nagar,

Nungambakkam, Chennai-600 034.

on his 61st Birthday - 12-10-1997

ஈஸ்வர ஹூ புரட்டாசி மாதம் அவிட்ட நட்சத்திரம்

INTRODUCTION

The completion of 60 years in one's life is considered as a happy event. On this occasion of completion of 60 years generally known as "SHASHTIABDPOORTHI" of Shri. V.S. LAXMINARAYANAN, I consider it an unique privilege to write this introduction for his compilation of simple verses titled "LAGHU PARAYANAM".

Twenty years (1978-'97) of my association through the thick and thin in this great Company of the New India Assurance Company Limited and as well as outside is a really discernible factor for true friendship.

Shri. V.S. LAXMINARAYANAN is affectionately called "V S L" as well as by his popular name "LALLU" to his close friends circle, hails from an extremely pious and religious family devoted to Lord Shri Venkateswara. His ancestors are noted "NITHYA AGNIHOTHRIS" from the famous Village called VAYALORE, south of Kumbakonam under the TANJORE District. His great Grandfathers are noted for their "YAGNAS" and their entire clan are called "DIKSHITAR", the famous "AHITA AGNI"s.

After a brilliant academic career, he has joined the New India Assurance Co. Ltd., in its 40th year of establishment in 1959. He is retiring on 31-10-1997 when the Company is almost entering the 80th Year. All through his four decades service in this Company he has endeared himself in every walk of life and shown great interest in official, sports as well as Service Organisations. His undetered following of the pricipal "PAROPAHARAM IDHAM SAREEAM" has been one of the greatest virtue which can never be matched by anyone else in my experience in this institution. He has been a friend in need and indeed for countless "New Indians".

Although Shri. V.S. LAXMINARAYANAN has great love for the study of "SANSKRIT", he had been more a student of Tamil under the post-independence thrust for Regional Languages during his school days. His inclusion of the full text of famous "AVVAIYAR's NALVAZHI" with Sanskrit translation and transliteration of the same in Tamil for the easy understanding of the same by the Tamils fully shows the rich interest of his in both the Languages.

I close this with my prayer to the Lord Ultimate to bless Shri. V.S.LAXMINARAYANAN and his family members many more years of useful life with all happiness and prosperity.

I remain.

Chennai.

12-10-97

(J.R. BHARADWAJ)

கற்க கசடற கற்பவை கற்றபின்
நிற்க அதற்குத் தக.

– திருக்குறள்.

அஸதோ மா ஸத்க மய :
தமஸோமா ஜ்யோதிர்கமய :
ம்ருத்யோர்மா அம்ருதம்கமய :
ஓம் சாந்தி : சாந்தி : சாந்தி :

ஓம் ஸஹநா வவது ஸஹநௌ புனக்து
ஸஹ : வீர்யம் கரவாவஹை
தேஜஸ்வி நாவதீத மஸ்துமா வித்விஷாவஹை
ஓம் சாந்தி : சாந்தி : சாந்தி :

தமிழ்த் தாய் வாழ்த்து

நீராடுங் கடலுடுத்த நிலமடந்தைக் கெழிலொழுகும்
சீராகும்வதனமெனத் திகழ்பரத கண்டமிதில்
தெக்கணமும் அதிற்சிறந்த திராவிடநல் திருநாடும்
தக்கசிறு பிறைநுதலும் தரித்தநறுந் திலகமுமே
அத்திலக வாசனைபோல் அனைத்துலகும் இன்பமுற
எத்திசையும் புகழ்மணக்க இருந்த பெருந் தமிழணங்கே!
–உன்
சீரிளமைத் திறம்வியந்து செயல்மறந்து
வாழ்த்துதுமே! வாழ்த்துதுமே!! வாழ்த்துதுமே!!!

सत्यं ज्ञानं अनन्तं ब्रह्म

।। शान्ति - पाठः ।।

तच्छंयो - रावृणीमहे । गातुं यज्ञाय ।
गातुं यज्ञपतये । दैवीस्स्वस्ति-रस्तु नः ।

स्वस्ति - र्मानुषेभ्यः । ऊर्ध्वं जिगातु भेषजम् ।
शं नो अस्तु द्विपदे । शं चतुष्पदु ।
ओं शान्तिः शान्तिः शान्तिः ।।

।। சாந்தி-பாட: ।।

தச்சம்யோ-ராவ்ருணீமஹே காதும் யஜ்ஞாய
காதும் யஜ்ஞபதயே தைவீஃஸ்வஸ்தி-ரஸ்து நஃ।

ஸ்வஸ்திர்-மானுஷேப்யஃ। ஊர்த்வம் ஜிகாது பேஷஜம்
சந் நோ அஸ்து த்விப்தே। சஞ் சதுஷ்பதே।
ஓம் சாந்திஃ சாந்திஃ சாந்திஃ।।

சாந்தி பாடம்

(சம்யோஃ) நிகழ்காலத் துன்பத்திற்கும் எதிர்காலத் துன்பத்திற்கும் சாந்தயளிக்கும் (தத்) நற்கருமம் எதுவோ அதை (ஆவ்ருணீமஹே) ஆர்வத்துடன் வேண்டுகிறோம். (யஜ்ஞாய) யஜ்ஞத்திற்கு (காதும்) வளர்ச்சியை (ஆவ்ருணீமஹே) வேண்டுகிறோம். (யஜ்ஞபதயே) யஜமானனுக்கு (காதும்) நற்பயனடையவை (ஆவ்ருணீமஹே) வேண்டுகிறோம். (நஃ) நமக்கு (தைவீஃ ஸ்வஸ்திஃ) தேவதைகளின் அருள் (அஸ்து) உண்டாகுக.

(மானுஷேப்யஃ) மனித சமூகத்திற்கு ஸ்வஸ்திஃ) க்ஷேமம் (அஸ்து) உண்டாகட்டும். (பேஷஜம்) உயிர்க்கு மருந்து போன்ற செடிகொடிகள் (ஊர்த்வம் ஜிகாது) மேலோங்கி வளரட்டும். (த்விபதே) இருகால் பிராணிகளிடம் (நமஃ) நமக்கு (சம்) மங்களம் (அஸ்து) ஏற்படட்டும். (சதுஷ்பதே) நாற்கால் பிராணிகளிடம் (சம்) மங்களம் (அஸ்து) ஏற்படட்டும். (ஓம் சாந்திஃ சாந்திஃ சாந்திஃ) முவ்வகையிலும் சாந்தி நிலவுக.

|| श्रीः ||

याचेऽहं करुणासिन्धो ! यावज्जीवमिदं तव ।
अदैन्यं देहदाढर्यञ्च त्वत्पादम्बुजसंस्मृतिम् ।। १ ।।

अनाद्यनन्तकालेषु भृत्योऽहं त्वं हि मे प्रभुः ।
त्वं तुष्टो वाऽथ रुष्टो वा त्वां विना मे गीत र्नहि ।। २ ।।

तुष्टोऽसि त्वं दयासिन्धो ! किमन्यै र्मम रक्षणे ?
दोषाणाञ्च सहिष्णुत्वे त्वत्समो नास्ति भूतले ।। ३।।

मत्समो नास्ति देवेश ! कृतघ्नो वञ्चको भूवि ।
प्रसीद शुल्कदासोऽहं शश्वत्त्व जगत्पते ! ।। ४ ।।

जगत्स्वामिन् ! दयापूर्ण ! यदि त्वं न दयापरः ।
तदा क्व गतिरस्माकं गरदायां स्वमातरि ? ।। ५ ।।

त्वमेवैको जगता दाता ज्ञाता दयान्वितः
त्वं विना कः पुमान्कर्ता ह्यस्माकं तु मनोरथम् ? ।। ६ ।।

दीनबन्धो ! दयासिन्धो सुहृद्बन्धो ! जगत्पते !
अज्ञानसिन्धुमग्नं माम् आपत्सख ! समुद्धर ।। ७ ।।

सुकृतीनां दयालुत्वं करोषीति किमद्भुतम् ?
तत्कृतच्चेदनाचारे तदेव विपुलं यशः ।। ८ ।।

प्रसीद मे जगन्नाथ ! सुप्रसीद दयानिधे !
पुनः पुनः प्रसीद त्वं प्रसादवरदो भव ।। ९ ।।

கடவுள் வணக்கம்!

யாசேஹம் கருணாஸிந்தோ!
யாவஜ்ஜீவமிதம் தவ!
அதைந்யம், தேஹதாட்யஞ்ச
த்வத்பாதாம்புஜ ஸம்ஸ்ம்ருதிம் (1)

அநாத்ய நந்தகாலேஷு
ப்ருத்யோஹம் த்வம் ஹிமே ப்ரபு:
த்வம் துஷ்டோ வா அத ருஷ்டோ வா
த்வாம் விநா மே கதிர் நஹி (2)

துஷ்டோஸி த்வம் தயாஸிந்தோ
கிமந்யைர் மம ரக்ஷணே!
தோஷாணாஞ்ச ஸஹிஷ்ணுத்வே
த்வத்ஸமோ நாஸ்தி பூதலே (3)

மத்ஸமோ நாஸ்தி தேவேச!
க்ருதக்நோ வஞ்சகோ புவி!
ப்ரஸீத சுல்க தாஸோஹம்!
சச்வத் தவ ஜகத்பதே! (4)

ஜகத்ஸ்வாமிந்! தயாபூர்ண!
யதி த்வம் ந தயாபரஃ!
ததா கா கதிரஸ்மாகம்
கரதாயாம் ஸ்வமாதுரி (5)

த்வமேவைகோ ஜகத் த்ராதா
தாதா க்ஞாதா தயாந்விதஃ!
த்வாம் விநா கஃ புமாந் கர்த்தா
ஹ்யஸ்மாகந்து மனோரதம்? (6)

தீநபந்தோ! தயாஸிந்தோ!
ஸுஹ்ருத்பந்தோ! ஜகத்பதே!
அஞ்ஞான ஸிந்துமக்நம் மாம்.
ஆபத்ஸக! ஸமுத்தர. (7)

ஸுக்ருதீ நாம் தயாளுத்வம்
கரோஷீதி கிமத்புதம்?
தத் க்ருதஞ்சேத் அநாசாரே
ததேவ விபுலம் யச: (8)

ப்ரஸீதமே ஜகந்நாத!
ஸுப்ரஸீத தயா நிதே!
புநஃ புநஃ ப்ரஸீத த்வம்
ப்ரஸாதவரதோ பவஃ (9)

(யாசேஹம்) கருணைக்கடலே (பிறர்) இரங்கத்தக்க நிலையின்மையும், உடல் வன்மையும் தாமரை போன்ற உன் திருவடிகளில் நிலையுள்ள நினைவும் நான் உன்னிடம் வேண்டுகிறேன்.

(அநாத்யநந்த) ஆதியும் அந்தமும் இல்லாத காலங்களிலே அதாவது எப்போதும் நான் உனக்குத் தொண்டன், நீயோ எனக்கு இறைவன்; ஆதலால் நீ என்னிடம் களிப்புக் கொண்டாலும். சினம் கொண்டாலும் உன்னைத் தவிர எனக்கு வேறு புகல் இல்லை; இது திண்ணம்.

(துஷ்டோஸித்வம்) தயைக்கடலே! நீ என்னிடம் களிப்புற்றவனாகிறாய் (அதனால்) என்னுடைய ரக்ஷணத்திற்கு மற்றவர்களால் (ஆவது) ஏன்? தோஷங்களைப் பொறுப்பதிலும் பூமியில் உனக்கு நிகர் இல்லை.

(மத்ஸமோ) தேவர்களுக்கு இறைவனே! பூமியில் என்க்கு நிகராக நன்றி மறந்தவனும் வஞ்சகனும் இல்லை பூமிக்கு நாயகனே! நான் எப்போதும் உனக்கு (கிரய விகரயம் செய்யத் தகுந்த) அடிமை (ஆதலால்) அருள் வேண்டும்.

(ஜகஸ்வாமித்) உலகுக்கு நாதனே! தயையால் சிறந்த நம்பி! நீ தயையால் சிறந்தவனாகாவிடில் எங்களுக்குப் புகல் ஏது? தன் தாயே விஷமிடுவாளாயின் புகல் ஏது?

(த்வமேவைகோ) நீ ஒருவனே உலகைக் காப்பவன்; உலகுக்கு அளிப்பவன். (உலகை) அறிந்தவன், தயை உடையவன், உன்னைத் தவிர வேறு புருஷன் எவன் எங்களது மனோரதத்தை நிறைவேறுபவன் இருக்கிறான்?

(தீனபந்தோ) சோகமுற்றவர்க்கு பந்துவே! தயைக்கடலே! நன்மனம் வாய்ந்தோர்க்குப் பந்துவுமானவனே! ஆபத்தில் உதவும் தோழனே! உலக நாதனே! அறிவின்மையாகிற பெருங்கடலுள் அழுந்தும் என்னை உய்த்துவாய்.

(ஸூக்ருதீநாம்) நல்லனசெய்வோர்க்கு நீ கருணை செய்கிறாய் என்பது வியப்பாகுமோ? ஒழுக்கமற்ற என்னிடம் இது செய்யப்படுமாயின். இதுவே (உனக்கு) பரந்த கீர்த்தியாகும்.

(ப்ரஸிதமே) உலக நாதனே எனக்கு அருள்வாய்; தலைக்கு இருப்பிடமானவனே! நன்கு அருள்வாய்; அருளாகிய வரத்தை அளிப்பவனாவாய்.

॥ श्रीरामश्शरणम् ॥

श्रीरामचन्द्रः श्रितपरिजातः समस्तकल्याणगुणाभिरामः ।
सीतामुखाम्भोरुहचञ्चरीकः निरन्तरं मङ्गलमातनोतु ॥

ஸ்ரீ ராமந்த்ரஃ ஸ்ரித பாரிஜாத
ஸமஸ்த கல்யாண குணாபிராமஃ
ஸீதா முகாம்போருஹ சஞ்சரீகஃ
நிரந்தரம் மங்களம் ஆதநோது.

(ஸ்ரீ ராமசந்தா) தன்னை அடைந்தவர்களுக்குக் கற்பகம் போன்றவனும் எல்லாவகையான சீரிய குணங்களால் விரும்பப்படுபவனும் சீதையின் முகமாகிய தாமரை மலருக்கு வண்டு போன்றவனுமான ஸ்ரீ ராமசந்திரன் இடையறாமல் (நமக்கு) மங்களத்தை நல்குவானாக.

சாந்தாகாரம், புஜகசயனம் பத்மநாபம் ஸுரேசம்
விச்வா்காரம், ககநஸத்ருசம், மேகவா்ணம் சுபாங்கம்
லஷ்மீகாந்தம், கமலநயனம் யோகிஹ்ருத்யான கம்யம்.
வந்தே விஷ்ணும் பவபயஹரம் ஸா்வலோகைக நாதம்.
ஸசங்க சக்ரம் ஸகிரீட குண்டலம்
ஸபீதவஸ்த்ரம் ஸரஸீருஹேக்ஷணம்
ஸஹாரவக்ஷஸ்தல சோபி கௌஸ்துபம்
நமாமி விஷ்ணும் சிரஸா சதுர்புஜம்.

ॐ ईशावास्यमिदँ सर्वं यत्किञ्च जगत्यां जगत् ।
तेन त्यक्तेन भुञ्जीथा मा गृधः कस्यस्विद्धनम् ॥

Om, Isavasyam Idam Sarvam,
Yet-Kimca Jagtyam Jagat
Tena Tyaktena Bhunjeetha
Ma Gridhah Kasyasvid dhanam

Isavasaya Upanishad.

जय जगदीश हरे ।
भकद जनों के संकट छन में दूर करे ।। (ओं जय)

जो ध्यावे फल पावे, दुख विन से मनका ।
शुख संपत्ती घर आवे, कष्ट मिटे तन का ।। (ओं जय)

मातु पिता तुम मेरे शरण गहूँ किसकी।
तुम विन और न दूजा, आस करूँ जिसकी।। (ओं जय)

विषयं, विकार, मिटाओ पाप हरो देवा ।
श्रद्धा-भक्ति वडाओ, संतन की सेवा ।। (ओं जय)

Jaya Jagadeesha hare
Bhakth jano ke sankat chan me door kare II Om Jaya =
Jo dhyave phal pävey dukh bin se mankā II
Sokh sampathi gharāvey, kast mitë than kā II Om Jaya II
Mathu pithā tum mërë, sharan gahun kiskee I
Tum bin aur na doojā, ās karoon Jiskee II Om Jaya II
Vishaya vkār mitao paap haro devaa I
Shradhā bhakthi badhao, santhan kee sëvā II Om Jaya II

Lord make me the instrument of thy peace ;
Where there is hatred, let me sow love ;
Where there is injury, pardon ;
Where there is doubt, faith ;
Where there is despair, hope ;
Where there is darkness, light ;
Where there is sadness, joy.
O Divine Master, grant that I may not so much seek
To be cosoled as to console ;
To be understood as to understand;
To be loved as to love ;
For it is in giving that we receive,
It is in pardoning that we are pardoned,
It is in dying that we are born to Eternal life.

St. Francis of Assissi.

ஔவையார் அருளிய
நல்வழி

கடவுள் வாழ்த்து

பாலுந் தெளிதேனும் பாகும் பருப்புமிவை
நாலுங் கலந்துனக்கு நான் தருவேன்-கோலஞ்செய்
துங்கக் கரிமுகத்துத் தூமணியே நீயெனக்குச்
சங்கத் தமிழ் மூன்றுந்தா.

தீயென போக்கி நன்மையே புரி

புண்ணியமாம் பாவம்போம் போனநாட் செய்தவை
மண்ணில் பிறந்தோர்க்கு வைத்த பொருள் -எண்ணுங்கால்
ஈதொழிய வேறில்லை எச்சமயத் தோர்சொல்லும்
தீதொழிய நன்மை செயல்.

இரண்டு வகை சாதி

சாதி யிரண்டொழிய வேறில்லை சாற்றுங்கால்
நீதி வழுவா நெறிமுறையின்-மேதினியில்
இட்டார் பெரியோர் இடாதார் இழிகுலத்தோர்
பட்டாங்கில் உள்ளபடி.

தருமத்தின் சிறப்பு

இடும்பைக் கிடும்பை யியலுடம் பிதன்றே
இடும் பொய்யை மெய்யென றிராதே-இடுங்கடுக
உண்டாயி லுண்டாகும் ஊழில் பெருவலிநோய்
விணடாரைக் கொண்டாடும் வீடு.

ஆம் காலத்தன்றி ஆகா

எண்ணி யொருகருமம் யார்க்குஞ்செய் யொண்ணாது
புண்ணியம் வந்தெய்து போதல்லால் -கண்ணில்லான்
மாங்காய் விழ எறிந்த மாத்திரைக்கோலொங்குமே -
ஆங்கால மாகு மவர்க்கு.

கிட்டாதவற்றை வெட்டன மற

வருந்தி யழைத்தாலும் வாராத வாரா
பொருந்துவன போமினென்றால் போகா - இருந்தேங்கி
நெஞ்சம் புண்ணாக நெடுந்தூரம் தாம் நினைந்து
துஞ்சுவதே மாந்தர் தொழில்.

ஊழின் வலி

உள்ள தொழிய ஒருவர்க் கொருவர் சுகம்
கொள்ளக் கிடையா குவலயத்தில்-வெள்ளக்
கடலோடு மீண்டு கரையேறி னாலென்
உடலோடு வாழும் உயிர்க்கு.

நல்லாரியல்பு

எல்லாப் படியாலும் எண்ணினால் இவ்வுடம்பு
பொல்லாப் புழுமலிநோய்ப் புன் குரம்பை-நல்லார்
அறிந்திருப்பார் ஆதலினால் ஆங்கமல நீர் போல்
பிறிந்திருப்பார் பேசார் பிறர்க்கு.

உயிர்க்கு ஒழுக்கமே சிறந்தது

ஈட்டும் பொருள் முயற்சி யெண்ணிறந்த வாயினும் ஊழ்
கூட்டும் படியன்றிக் கூடாவாம்-தேட்டம்
மரியாதை காணு மகிதலத்தீர் கேண்மீன்
தரியாது காணுந் தனம்.

இரப்போர்க்கு இல்லையென்னாதவர்

ஆற்றுப் பெருக்கற் றடிசுடு நந்நாளு மவ்வாறு
ஊற்றுப் பெருக்கால் உலகூட்டும் - ஏற்றவர்க்கு
நல்ல குடிப் பிறந்தார் நல்கூர்ந்தார் ஆனாலும்
இல்லையென மாட்டார் இசைந்து.

அறம்புரிந்து வாழ்க

ஆண்டாண்டு தோறும் அழுது புரண்டாலும்
மாண்டார் வருவாரோ மாநிலத்தீர்-வேண்டா
நமக்கும் அதுவழியே நாம்போம் அளவும்
எமக்கென்னென் றிட்டுண் டிரும்.

வயிறு செய்யும் துன்பம்

ஒருநாள் உணவை ஒழியென்றால் ஒழியாய்
இருநாளுக்கு ஏலென்றால் ஏலாய்-ஒரு நாளும்
என்னோ வறியாய் இடும்பைகூர் என் வயிறே
உன்னோடு வாழ்த லரிது.

உழவின் சிறப்பு

ஆற்றங்கரையின் மர்மும் அரசரிய
வீற்றிருந்த வாழ்வும் விழுமன்றே-ஏற்றம்
உழுதுண்டு வாழ்வதற்கு ஒப்பில்லை கண்டீர்
பழுதுண்டு வேறோர் பணிக்கு.

ஊழ் வலி

ஆவாரை யாரே் அழிப்பர் அதுவன்றிச்
சாவாரை யாரே தவிர்ப்பவர்-ஓவாமல்
ஐயம் புகுவாரை யாரே விளக்குவர்
மெய்யாம் புவியதன் மேல்.

உயிரினும் மானம் சிறந்தது

பிச்சைக்கு மூத்த குடிவாழ்க்கை பேசுங்கால்
இச்சை பல சொல்லி யிடித்துண்கை-சிச்சீ
வயிறு வளர்க்கைக்கு மான மழியா
துயிர்விடுகை சால உறும்.

பஞ்சாட்சரத்தின் மகிமை

சிவாய நமவென்று சிந்தித் திருப்போர்க்கு
அபாய மொருநாளு மில்லை-உபாயம்
இதுவே மதியாகும் அல்லாத வெல்லாம்
விதியே மதியாய் விடும்.

சிறந்த பொருள்கள்

தண்ணீர் நிலநலத்தால் தக்கோர் குணம் கொடையால்
கண்ணீர்மை மாறாக் கருணையால் - பெண்ணீர்மை
கற்பழியா ஆற்றால் கடல் சூழ்ந்த வையகத்துள்
அற்புதமாம் என்றே அறி.

தீவினையே வறுமைக்குக் காரணம்

செய்தீ வினையிருக்கத் தெய்வத்தை நொந்தக்கால்
எய்த வருமோ இருநிதியம் -வையத்து
அறும்பாவம் என்னவறிந்து அன்றிடார்க்கின்று
வெறும்பானை பொங்குமோ மேல்.

உலோபிகள் இயல்பு

பெற்றார் பிறந்தார் பெருநாட்டார் பேருலகில்
உற்றார் உகந்தார் எனவேண்டார்-மற்றோர்
இரணம் கொடுத்தால் இடுவர் இடாரே
சரணம் கொடுத்தாலும் தாம்.

வீடடையாத வீணர் இயல்பு

சேவித்தும் சென்றிரந்தும் தெண்ணீர்க் கடல்கடந்தும்
பாவித்தும் பாராண்டும் பாட்டிசைத்தும் -போவிப்பம்
பாழின் உடம்பை வயிற்றின் கொடுமையால்
நாழி அரசிக்கே நாம்.

வேசியர் துணையால் வினையும் கேடு

அம்மி துணையால் ஆறிழிந்த வாறொக்கும்
கொம்மை முலைபகவார்க் கொண்டாட்டம்-இம்மை
மறுமைக்கும் நன்றன்று மாநிதியம் போக்கி
வெறுமைக்கு வித்தாய் விடும்.

வஞ்சனை யற்றோர் வாழ்க்கை வளமுறும்

நீரு நிழலு நிலம் பொதியுநெற்கட்டும்
பேரும் புகழும் பெருவாழ்வும்-ஊரும்
வருந்திருவும் வாழ்நாளும் வஞ்சமிலார்க் கென்றும்
தருஞ்சிவந்த தாமரையாள் தான்.

பாடுபட்டுத் தேடிய பணம் பயன்பட வேண்டும்

பாடு பட்டுத் தேடிப் பணத்தைப் புதைத்து வைத்துக்
கேடுகெட்ட மானிடரே கேளுங்கள் - கூடுவிட்டுங்
காவிதான் போயின பின்பு யாரே யநுபவிப்பார்
பாவிகாள் அந்தப் பணம்.

பொய்சாட்சி சொன்னவர் அழிவு

வேதாளஞ் சேருமே வெள்ளெருக்குப் பூக்குமே
பாதாள மூலி படருமே - மூதேவி
சென்றிருந்துவாழ்வளே சேடன் குடிபுகமே
மன்றோரம் சொன்னார் மனை.

பாழானவை ஐந்து

நீறில்லா நெற்றிபாழ் நெய்யில்லா உண்டிபாழ்
ஆறில்லா ஊருக்கு அழகு பாழ் - மாறில்
உடற்பிறப்பில்லா உடம்பு பாழ் பாழே
மடக்கொடி யில்லா மனை.

வரவுக்கு மேலாகச் செலவிடல்..

ஆன முதலில் அதிகம் செலவானால்
மானம் அழிந்து மதிகெட்டுப் - போன திசை
எல்லார்க்கும் கள்ளனாய் ஏழ்பிறப்பும் தீயனாய்
நல்லார்க்கும் பொல்லனாம் நாடு.

பசியால் அழிபவை

மானம் குலங் கல்வி வண்மை அறிவுடமை
தானம் தவமுயற்சி தாளாண்மை-தேனின்
கசிவந்த சொல்லியர் மேல் காமுறுதல் பத்தும்
பசிவந் திடப் பற்ந்துபோம்.

எல்லாம் கடவுளின் செயல்

ஒன்றை நினைக்கின் அதுவொளிந்திட் டொன்றாகும்
அன்றி அதுவரினும் வந்தெய்தும் - ஒன்றை
நினையாத முன்வந்து நிற்பினும் நிற்கும்
எனையாளும் ஈசன் செயல்.

போதும் என்னும் மனவமைதி

உண்பது நாழி உடுப்ப்து நான்குமுழும்
எண்பது கோடி நினைத் தெண்ணுவன - கண்புதைந்த
மாந்தர் குடி வாழ்க்கை மண்ணின் கலம்போலச்
சாந்துணையும் சற்சலமேதான்.

கொடையாளருக்கு யாவரும் உறவினர்

மரம்பழுத்தால் வௌவாலை வாவென்று கூவி
இரந்தழைப்பார் யாவருமிங்கில்லை – சுரந்தமுதம்
கற்றா தரல்போல் கரவா தளிப்பரேல்
உற்றார் உலகத்தவர்.

விதியின் விளைவு

தாந்தாமுன் செய்தவினை தாமே யநுபவிப்பார்
பூந்தாரையோன் பொறிவழியே – வேந்தே
ஒறுத்தாரை யென்செயலால் ஊரெல்லாம் ஒன்றா
வெறுத்தாலும் போமோ விதி.

நன்மைகள் நான்கு

இழுக்குடைய பாட்டிற்கு இசைநன்று சாலும்
ஒழுக்கம் உயர்குலத்தின் நன்று-வழக்குடைய
வீரத்தின் நன்று விடார்நோய் பழிக்கஞ்சாத்
தாரத்தின் நன்று தனி.

செல்வ நிலையாமை

ஆறிடும் மேடும் மடுவும்போல் ஆஞ்செல்வம்
மாறிடும் ஏறிடும் மாநிலத்தீர் – சோறிடும்
தண்ணீரும் வாரும் தருமமே சார்பாக
உண்ணீமை வீறும் உயர்ந்து.

இன்சொல்லின் வெற்றி

வெட்டனவை மெத்தெனவை வெல்லாவாம்வேழத்தில்
பட்டுருவுங் கொல்பஞ்சில் பாயாது-நெட்டிருப்புப்
பாரைக்கு நெக்குவிடாப் பாரை பசுமரத்தின்
வேருக்கு நெக்கு விடும்.

பொருளில்லாதவர் நிலைமை

கல்லானே யானாலுங் கைப்பொருளொன்றுண்டாயின்
எல்லாரும் சென்றங்கு எதிர்கொள்வர் – இல்லானை
இல்லாளுங் வேண்டாள் மற்றீன்றெடுத்த தாய் வேண்டாள்
செல்லா தவன்வாயிற் சொல்.

உரைத்தாலும் மூடன் உணரான்

பூவாதே காய்க்கும் மரமுமுள மக்களுளும்
ஏவாதே நின்றுணர்வார் தாமுளரே-தூவா
விரைத்தாலும் நன்றாக வித்தெனவே பேதைக்கு
உரைத்தாலும் தோன்றா துணர்வு.

அயல்மனை விரும்பாலால் வரும் அழிவு

நண்டுசிப்பி வேய்கதலி நாசமுறுங்காலத்தில்
கொண்ட கருவழிக்குங் கொள்கைபோல் - ஒண்டொடி
போதந் தனங்கல்வி போன்றவருக்காலமயல்
மாதர்மேல் வைப்பார் மனம்.

ஞானிகளுக்கு விதி யென்பதில்லை.

வினைப்பயனை வெல்வதற்கு வேதம் முதலாம்
அனைத்தாய நூலகத்தும் இல்லை - நினைப்பதெனக்
கண்ணுறுவ தல்லால் கவலைப்படேல் நெஞ்சேமெய்
விண்ணுறுவர்க்கில்லை விதி.

இரண்டறக் கலத்தல்

நன்றென்றும் தீதென்றும் நானென்றும் தானென்றும்
அன்றென்றும் ஆமென்றும் ஆகாதே - நின்றநிலை
தான்தாந்தத்துவமாஞ் சம்பறுத்தார் யாக்கைக்குப்
போனவா தேடும் பொருள்.

பரம்பொருள் அடைதல்

முப்பதா மாண்டளவில் மூன்றற்று ஒருபொருளைத்
தப்பாமல் தன்னுள் பெறானாயின்- செப்புங்
கலையளவே ஆகுமாம் காரிகையார் தங்கள்
முலையளவே யாகுமாம் மூப்பு.

ஒரு கருத்துடைய நூல்கள்

தேவர்குறளும் திருநான் மறைமுடிவும்
மூவர் தமிழும் முனிமொழியும் - கோவை
திருவா சகமும்திருமூலர் சொல்லும்
ஒருவா சகமென்றுணர்.

நல்வழி மூலம் முற்றிற்று.

15

ஆபதாமஹர்தாரம் தாதாரம் ஸர்வஸம்பதாம்।
லோகாபிராமம் ஸ்ரீராமம் பூயோ பூயோ நமாம்யஹம்॥ 1

ஆர்த்தானாமார்த்திஹந்தாரம் பீதாநாம் பீதிநாசனம்।
த்விஷதாம் காலதண்டம் தம் ராமசந்த்ரம் நமாம்யஹம்॥ 2

அக்ரதஃ ப்ருஷ்ட்டதச்சைவ பார்ச்வதச்ச மஹாபலௌ।
ஆகர்ண பூர்ண தந்வாநௌ ரக்ஷேதாம் ராமலக்ஷ்மணௌ॥ 3

ஸந்நத்தஃ கவசீ கட்கீ சாபபாண தரோ யுவா।
கச்சன் மமாக்ரதோ நித்யம் ராமஃ பாது ஸலக்ஷ்மணஃ॥ 4

நமஃ கோதண்டஹஸ்தாய ஸந்தீக்ருத சராய ச।
கண்டிதாகில தைத்யாய ராமாயாபந் நிவாரிணே॥ 5

ராமாய ராமபத்ராய ராமசந்த்ராய வேதஸே।
ரகுநாதாய நாதாய ஸீதாயாஃ பதயே நமஃ॥ 6

அச்யுதாநந்த கோவிந்த நாமோச்சாரண பேஷஜாத்।
நச்யந்தி ஸகலா ரோகாஃ ஸத்யம் ஸத்யம் வதாம்யஹம்॥ 7

அச்யுதாநந்த கோவிந்த விஷ்ணோ நாராயணாம்ருத।
ரோகான்மே நாசயாசேஷாநாசு தந்வந்தரே ஹரே॥ 8

யஜ்ஞேசாச்யுத கோவிந்த மாதவாநந்த கேசவ।
க்ருஷ்ண விஷ்ணோ ஹ்ருஷீகேச வாஸுதேவ நமோஸ்து தே॥ 9

ஸ்ரீ க்ருஷ்ண விஷ்ணோ ந்ருஹரே முராரே
ப்ரத்யும்ன ஸங்கர்ஷண வாஸுதேவ।
அஜானிருத்தாமல விச்வரூப த்வம் பாஹி நஃ ஸர்வபயாதஜஸ்ரம்॥ 10

ஆலோட்ய ஸர்வ சாஸ்த்ராணி விசார்ய ச புநஃ புநஃ।
இதமேகம் ஸுநிஷ்பந்நம் த்யேயோ நாராயணோ ஹரிஃ॥ 11

யதக்ஷர பதப்ரஷ்டம் மாத்ராஹீநம் து யத் பவேத்।
தத்ஸர்வம் க்ஷம்யதாம் தேவ நாராயண நமோஸ்து தே॥ 12

காயேந வாசா மநஸேந்த்ரியைர்வா
புத்யாத்மநா வா ப்ரக்ருதேஃ ஸ்வபாவாத்।
கரோமி யத்யத் ஸகலம் பரஸ்மை
நாராயணாயேதி ஸமர்ப்பயாமி॥

ஓம் தத்ஸத்

आपदामपहर्तारं दातारं सर्वसंपदाम् ।
लोकाभिरामं श्रीरामं भूयो भूयो नमाम्यहम् ।। १ ।।

आर्तानामार्तिहन्तारं भीतानां भीतिनाशनम् ।
द्विषतां कालदण्डं तं रामचन्द्रं नमाम्यहम् ।। २ ।।

अग्रतः पृष्ठतश्चैव पार्श्वतश्च महाबलौ ।
आकर्णपूर्णधन्वानौ रक्षेतां रामलक्ष्मणौ ।। ३ ।।

सन्नद्धः कवची खड्गी चापबाणधरो युवा ।
गच्छन् ममाग्रतो नित्यं रामः पातु सलक्ष्मणः ।। ४ ।।

नमः कोदण्डहस्ताय सन्धीकृतशराय च ।
खण्डिताखिलदैत्याय रामयापन्निवारिणे ।। ५ ।।

रामाय रामभद्राय रामचन्द्राय वेधसे ।
रघुनाथाय नाथाय सीतायाः पतये नमः ।। ६ ।।

अच्युतानन्तगोविन्दनामोच्चरणभेषजात् ।
नश्यन्ति सकला रोगाः सत्यं सत्यं वदाम्यहम् ।। ७ ।।

अच्युतानन्त गोविन्द विष्णो नारायणामृत ।
रोगान्मे नाशयाशेषानाशु धन्वन्तरे हरे ।। ८ ।।

यज्ञेशाच्युत गोविन्द माधवानन्त केशव ।
कृष्ण विष्णो हृषीकेश वासुदेव नमोऽस्तु ते ।। ९ ।।

श्रीकृष्ण विष्णो नृहरे मुरारे
प्रद्युम्न संकर्षण वासुदेव ।
अजानिरुद्धामल विश्वरूप
त्वं पाहि नः सर्वभयादजस्रम् ।। १० ।।

आलोड्य सर्वशास्त्राणि विचार्य च पुनः पुनः ।
इदमेकं सुनिष्पन्नं ध्येयो नारायणो हरिः ।। ११।।

यदक्षरपदभ्रष्टं मात्राहीनं तु यद्भवेत् ।
तत्सर्वं क्षम्यतां देव नारायण नमोऽस्तु ते ।। १२।।

कायेन वाचा मनसेन्द्रियैर्वा बुध्यात्मना वा प्रकृतेः स्वभावात् ।
करोमि यद्यत्सकलं परस्मै नारायणायेति समर्पयामि ।। १३ ।।

ओं तत्सत् ।।

ஸன்மார்க்க:

தேவப்ரார்த்தனா

க்ஷீரம் ப்ரஸன்ன மது சர்க்கரிகம் சஸூபம்
சத்வார்யஹும் ஸூமிலிதானி ததீய துப்யம்।
ஸ்ரீமந்! மஹேபவதனாமலஸந்மணே த்வம்
ஸங்கத்தமிள் த்ரிதயமாசு ச மே ப்ரயச்ச॥

ஹிதம் புண்யம் ஸ்மாசர

புண்யம் ஹ்யபீஷ்டதமநிஷ்டதமேவ பாபம்
பூர்வார்ஜிதம் தனமவேஹி ந்ருணாம் ஜகத்யாம்।
அந்யந்நஹீத இதி ஸர்வமத ப்ரவாதஃ
ஸந்த்யஜ்ய பாபமத ஆசர புண்யமேவ।

ஜாதிர் த்விதா ஹி ஸித்தாந்தே

ஜாதிர் த்விதைவ ஜகதீதி வசஃ ப்ரவ்ருத்தௌ
பாயாத் ஸதாம் மதிமதாமிஹ தத்வமேதத்।
ந்யாய்யா த்பதோZஸ்கலிதவிருத்தி ததன் மஹான் ஸ்யாத்
யோ நோ ததாத்யதமஜா திரிதீர்யதேஸஃ॥

முக்திபாக் தானதர்மக்ருத்

துஃகாலயாவபன கோணிகயா ஸமானே
காயேZஸ்த்திரே ஸ்திரமதிம் ந வ்ருதா பஜேதாஃ
ஆசு ப்ரதேஹி ஸ பவேத்யதி தான தர்மஃ
லப்யேத மோக்ஷபுருஷார்த்த ருஷீப்ஸிதோஷபி॥

பலதம் கர்ம ஸத்காலே

பூர்வார்ஜிதஸ்ய ஸுக்ருதஸ்ய விநாZZநுகூல்யம்
ஂநவ க்ரியா பலதி கர்த்துமபீப்ஸிதாZபி।
அந்தேன பாதயிதுமாம்ரபலம் ப்ரணுந்நோ
தண்டோ யதா தது தயேZத இஹேஷ்டஸித்திஃ॥

அலப்யம் விஸ்மர த்ருதம்

ஸம்ப்ரார்த்ய ஹஶூதமபி நாயத ஏவ நாயத்
ஸங்கந்துமாயதத ஹா நச யாதி ருத்தம்।
ஏவம் ஸ்திதேZபி மநுஜா பஹுசிந்தயந்தஃ
க்லிச்னந்த ஏவ ஸமயம் நநு யாபயந்தி॥

।। सन्मार्गः ।।

देवप्रार्थना

क्षीरं प्रसन्नमधु शर्करिकं च सूपं
चत्वार्यहं सुमिलितानि ददीय तुभ्यम् ।
श्रीमन् ! महेभवदनामलसन्मणे त्वं
सङ्घतमिळ् त्रितयमाशु च मे प्रयच्छ ।।

हितं पुण्यं समाचर

पुण्यं ह्यभीपृदमदनिषूदमेव पापं
पुर्वार्जितं धनमवेहि नृणां जगत्याम् ।
अन्यन्नहीत इति सर्वमतप्रवादः
सन्त्यज्य पापमत आचर पुण्यमेव ।। १ ।।

जातिर्द्विधा हि सिद्धान्ते

जातिर्द्विधैव जगतीति वचः प्रवृत्तौ
भायात् सतां मतिमतामिह तत्त्वमेतत्
न्याय्यात्पथो ऽस्खलितवृत्ति ददन्महान्स्यात्
यो नो ददात्यघमजातिरितीर्यते सः ।। २ ।।

मुक्तिभाक् दानधर्मकृत्

दुःखालयावपनगोणिकया समाने
कायेऽस्थिरे स्थिरमतिं न वृथा भजेथाः ।
आशु प्रदेहि स भवेद्यदि दानधर्मः
लभ्येत मोक्षपुरुषार्थ ऋषीप्सितोऽपि ।। ३ ।।

फलदं कर्म सत्काले

पूर्वार्जितस्य सुकृतस्य विनाऽऽनुकूल्यं
नैव क्रिया फलति कर्तुमभीप्सिताऽपि ।
अन्धेन पातयितुमाम्रफलं प्रणुन्नो
दण्डो यथा तदुदयेऽत इहेष्टसिद्धिः इहेष्टसिद्धिः ।। ४ ।।

अलभ्यं विस्मर दुतम्

संप्रार्थ्य हूतमति नायत एव नायत्
सङगन्तुमायदथ हा नच याति स्त्रम् ।
एवं स्थितेऽपि मनुजा वहु चिन्तयन्तः
क्लिश्यन्त एव समयं ननु यापयन्ति ।। ५ ।।

19

பவித்வ்யம் பவத்யேவ

ஸித்தஸ்வகர்மவச தஃ ஸ்வஸுகம் விஹாய
கோ வேஹ விந்ததி ஸுகம் து பரஸ்ய லோகே।
தீர்த்வாzப்தீமாக்தவதோzபி பவேந்நு கிம்வா?
காயைஃ ஸமம் விஹரதோ வத ஜீவனோzத்ர॥

ஆசா விரஹதா ஸாத்வீ

ஸம்யக்விமர்சகரணே து சரீரமேதத்
பாயாஜ்ஜுகுப்யக்ருமிகீட நிகாய நீடஃ।
தீராஃ ஸதாzத இஹ நிஸ்ஸ்ப்ருஹதாம் பஜந்தே
ஹயம்போஜபத்ரபதிதாம்புவதாத்ம நிஷ்டாஃ॥

சீலம் ஸதாம் பூஷணம்

அர்த்தார்ஜ்னாய கணநாமதிகான் ப்ரயத்நான்
தந்வந்த்யத்ருஷ்ட விரஹே ந பலந்தி தேzபி
நத்ப்ரார்த்ய மேகமவனாவகிலைச்ச பும்பிஃ
மானேன வர்த்தனமதஃ பரமஸ்தி கிம் வா॥

நிர்த்தனோzபி குலீ தாதா

க்ரீஷ்மேஷ்வபி ப்ரதபனாச்ச நகம்பசேஷு
ஸந்நஷ்டபூர்ணஸலிலாzபி நதீ ஜகந்தி!
ஸந்தர்ப்பயத்மல காத ஜலோத்கமைஃ ஸ்வைஃ
நிஸ்வோzபி நேதி ந வதேத்தி மஹான்ஸுபாத்ரே॥

தானதர்மரதோ பவ

ப்ரத்யப்த மத்யவனி ஸம்லுடனைர்விலாபைஃ
கிம்வா ம்ருதாஃ புனரபீஹ ஸமேயுரார்யாஃ।
மா சோசதாத இஹ ஸைவ கதிர்ஹி நோzபீ
த்யாசிந்த்ய கிம் ந இதி திஷ்ட்டத தான போகைஃ॥

உதரேச்சானுஸரணம் கஷ்டம்

ஜஹ்யா தினைக மசனம் த்விதி யாசிதோzபி
த்வம் நோ ஜஹாஸி ச தினத்வயமந்நமத்ய।
புங்க்ஷ்வேத்பீரித இஹேச்சஃபி நைவ போக்தும்
ஹந்த த்வயோத்ர ஸ்ஹா[illegible]மஸ்ம்யசக்தஃ॥

भवितव्यं भवत्येव

सिद्धखकर्मवशतः स्वसुखं विहाय
को वेह विन्दति सुखं तु परस्य लोके ? ।
तीर्त्वाऽब्धिमागतवतोपि भवेन्नु किं वा ?
कार्यैः समं विहरतो वद जीविनोऽत्र ॥ ६ ॥

आशाविरहता साध्वी

सम्यग्विमर्शकरणे तु शरीरमेतत्
भायाज्जुगुप्स्यकृमिकीट निकायनीडः
धीराः सदाऽत इह निस्पृहनां भजन्ते
ह्यम्भोजपत्रपतिताम्बुवदात्मनिष्ठाः ।

शीलं सतां भूषणम्

अर्थार्जनाय गणनामधिकान्प्रयत्नान्
तन्वन्त्यदृष्टविरहे न फलन्ति तेऽपि।
नप्रार्थ्यमेकमवनावखिलैश्च पुंभिः
मानेन वर्तनमतः परमस्ति किं वा ? ॥ ८ ॥

निर्धनोऽपि कुली दाता

ग्रीष्मेष्वति प्रतपनाच्च नखंपचेषु
सन्नष्टपूर्णसलिलाऽपि नदी जगन्ति ।
सन्तर्पयत्यमलखातजलोद्गमैः स्वैः
निस्वोऽपि नेति न वदेद्धि महान्सुपात्रे ॥ ९ ॥

दानधर्मरतो भव

प्रत्यव्दमध्यवनि संलुठनैर्विलापैः
किं वा मृताः पुनरपीह समेयुरार्याः ।
मा शोचतात इह सैव गतिर्हि नोऽपि-
त्याचिन्त्य किं न इति तिष्ठत दानभोगैः ॥ १० ॥

उदरेच्छानुसरणं कष्टम्

जह्या दिनैकमशनं त्विति याचितोऽपि
त्वं नो जहासि च दिनद्वयमन्नमद्य ।
भुङ्क्ष्वेत्यपीरित इहेच्छसि नैव भोक्तुं
हन्त ! त्वयोदार सहासितुमस्म्यशक्तः ॥ ११ ॥

ஸுச்லாக்யம் க்ருஷி ஜீவனம்

ஸ்ரோதோவஹா தட ஸுரூடதரூப மித்யா
ராஜ்ஞாZபி ஸமஸ்துத தனாட்ய நர ஸ்திதிர்வா।
உன்மூலிதைவ நிபதேத் க்ருஷி ஜீவிகா து
நோ நச்வரீஹ்யனுபமா த்விதரா த்வவத்யா॥

அநிவார்யோ விதிர்லோகே

கே நாசயேயுரவனாவிஹ ஜாயமானாந்
கே வா நிருந்த்யுரத ம்ருத்யுமுகம் ப்ரவிஷ்டாந்।
ஏவம் ஸதாZவிரதயாசன உத்யதாமஸ்தான்
கே வா நிவாரயிதுமீசத் ஆத்ம சக்த்யா?॥

மானோ ஹி மஹதாம் தனம்

பிக்ஷாடனாதுதர போஷணதோ வரிஷ்ட்டம்
சாலோச்ய தீனவசஸேஹ் நரானஸ்துவந்தி।
திக் திக் ச தான் ஸ்துவத ஈத்ருச நீச வ்ருத்யா
மானஸ்ய ரக்ஷண க்ருதே மரணம் வரீயः॥

பஞ்சாக்ஷர்யா மஹத்வம்

ஓம் ஸ்ரீ சிவாய நம இத்யனுவேலமேதாம்
பஞ்சாக்ஷரீம் ஸுஜபதாம் ந விபத் கதாZபி।
ஏஷ ஸ்யுபாய இஹ ஸைவ ஹி ஸன்மதிः ஸ்யாத்
அன்யத் ஸமஸ் தம்பி தைவவசான்மதிः ஸ்யாத்॥

புவி ச்லாக்ய பதார்த்தாः

பூம்யா குணேன ஸலிலம் த்வத தானவ்ருத்யா
ஸந்தச்ச நேத்ரமபி தீன தயார்த்ர த்ருஷ்ட்யா ।
ஸம்ரக்ஷணேன மஹிலா நிஜபாதி விருத்யா-
ZZசாரஸ்ய சேஹ புவனேZத்புத மித்யவேஹி॥

பாபம் தாரித்ர்ய காரகம்

பித்ராத்யபத்யமபி பந்துகணம் ஸதேச்யம்
மித்ராணி வா ந கணயந்தி தனேZதிலுப்தாः।
அந்யேப்ய ஏவ நிஜ ஹிம்ஸன காரகேப்யः
தத்யுர்தநம், ந சரணம் வ்ருதவத்ப்ய ஏப்யः॥

सुश्लाध्यं कृषिजीवनम्

स्त्रोतोवहांतट सुरुढतरुमित्या
राज्ञाऽपि संस्तुतधनाढ्यनरस्थितिर्वा ।
उन्मूलितैव निपतेत् कृपिजीविका तु
नो नश्चरी ह्यनुपमा त्वितरा त्ववद्या ।। १२ ।।

अनिवार्यो विधिर्लोके

केनाशयेयुरवनाविह जायमानान्
केवा निरुध्युरथ मृत्युमुखं प्रविष्टान् ।
एवं सदाऽविरतयाचन उद्यतांस्तान्
केवा निवारयितुमीशत आत्मशक्त्या ? ।। १३ ।।

मानो हि महतां धनम्

भिक्षाटनादुदरपोपणतो वरिष्ठं
चालोच्य दीनवचसेह नरानस्तुवन्ति ।
धिग्धिक्च तान्स्तुक्त ईदृशनीचवृत्त्या
मानस्य रक्षणकृते मरणं वरीयः ।। १४।।

पञ्चक्षर्या महत्वम्

ओं श्रीशिवाय नम इत्यनुवेलमेतां
पञ्चक्षरीं सुजपतां न विपत् कदाऽपि
एप ह्युपाय इह सैव हि सन्मतिः स्यात्
अन्यत् समस्तमपि दैववशान्मतिः स्यात् ।। १४ ।।

भुवि श्लाध्यपदार्थाः

भूम्या गुणेन सलिलं त्वथ दानवृत्त्या
सन्तश्च नेत्रमपि दीनदयार्द्रदृष्टया ।
संरक्षणेन महिला निजपातिवृत्या -
ऽऽचारस्य चेह भुवने ऽद्भुतमित्यवेहि ।। १६ ।।

पापं दारिद्रचकारकम्

पित्राद्यपत्यमपि. वन्धुगणं सदेश्यं
मित्राणि वा न गणयन्ति धनेऽतिलुब्धाः ।
अन्येभ्य एव निजहिंसन कारकेभ्यः
दद्युर्धनं, न शरणं वृतवदभच एभ्यः ।। १७ ।।

த்ரவ்யாதாதுः ஸ்வபாவः

ஸம்ஸேவனைः ஸமதிகத்ய க்ருதார்த்த னைர்வா
விஸ்தீர்ண ஸிந்து தரணை ரவனைः ப்ருதிவ்யாः।
ஸம்பாவனைः ஸ்துதிகிரா குடபான்னஹேதோः
க்லிஷ்டோதரா வபுரிதம் விபலம் நயந்தி॥

மோஷப்ராப்தி விமூடானாம் ஸ்வபாவः

புண்யேன பாபமபனுத்யத இத்யமத்வா-
zப்யத்ரேவ பூர்வஜனனேஷ்வபி யைர் ந தத்தம்।
தேzத்ய ஸ்வகர்ம நிஹதா யதி நிந்த்யுரீசம்
கிம் வா பவேந்ந ஹி ஹஸிஷ்யதி ரிக்தகுமபः॥

வேச்யாலோலுபதா துःக காரிணீஸ்யுபயத்ர ச

விக்ரே துமுக்யதவதீः ஸ்தனகும்ப யுக்மம்
யந்தோ நதீ மவதரந்தி சிலாபிநத்தாः।
தத்ஸாத்வமுத்ர ந, ந சேஹ பவேத்கதாzபி
ஸர்வஸ்வநாச்யத ச பீஜ மிவாஸ்வதாயாः॥

ஸதாம் சீல ஸமாசாரைவ ஸர்வச்ரேயஸ்கரைவ

ஆரக்தபத்மநில. கமலா ப்ரயச்சேத்
ஸத்ப்யஸ்து வஞ்சந குணான்வய மஸ்ப்ருசத்ப்யः।
ச்சாயாம் பயோ வஸுமதீம் தநஸஸ்ய ருத்தாம்
ஸந்நாம கீர்த்திமருஜம் சிரமாயுரீஷ்டம்॥

க்ருச்ர ப்ராப்த தனம் ஸத்ஸு தத்தம் ஹிதகரம் பவேத்

ச்ராந்த்வா ப்ரயத்ய பஹுதா சிரமார்ஜிதம் யத்
தத் த்ரவ்ய மந்தரவநேரதி கூஹயந்தः।
பாபா ஹதா: ச்ருணுத தேஹமிமம் விஹாய
ப்ராணே கதே க இஹ தத்யுபயோ ஜயேயுः॥

கூட ஸாக்ஷீ விநச்யதி

ஏயாத் பிசாச நிவஹோரூர்க்கலதா ப்ரபுஷ்ப்யேத்
விருத்த்ருணாதி படலः பரிதः ப்ரரோஹேதः।
அச்ரீருபேத்ய நிவஸேதஹயோzபி வஸ்தும்
ஏயுர்க்ருஹான் கபட ஸாக்ஷ்ய க்ருதாம் ஸமாஜே॥

2

द्रव्यादातुः स्वभावः

संसेवनैः समधिंगत्य कृतार्थनैर्वा
विंस्तीर्ण सिन्धु तरणैरवनैः पृथिव्याः ।
सम्भावनैः स्तुतिगिरा कुह्रवान्नहेतोः
क्लिष्टोदरा वपुरिदं विफलं नयन्ति ॥ १८ ॥

मोक्षप्रापिप्सि · विमूढानां स्वभावः

पुण्येन पापमनुद्यत इत्यमत्वा -
ऽप्यत्रेव पूर्वजननेष्वपि यैर्न दत्तम् ।
ते ऽद्य स्वकर्मनिहता यदि निन्द्युरीशं
किं वा भवेन्न हि हसिष्यति रिक्तकुम्भः ।। १९ ।।

वेश्यालोलुपता दुःखकारिणी ह्युभयतर च

विक्रेतुमुद्यतवतिः स्तनकुम्भ युग्मं
यन्तो नदीमवतरन्ति शिलापिनद्धाः ।
तत्साध्वमुत्र न, न चेह भवेत्कदाऽपि
सर्वस्वनाशयथ च वीजमिवास्वस्वतायाः ।। २० ।।

सतां शील समचारौ सर्वश्रेयस्करौ

आरक्तपद्मनिलया कमला प्रयच्छेत्
सद्भयस्तु वञ्चनगुणान्वय मस्पृशद्भयः
छायां पयो वसुमतीं धनसस्य ऋद्धां
सन्नाम कीर्तिमरुजं चिरमायुरिपटम् ।। १२।।

कृच्छ्रप्राप्त धनं सत्सु दंत्त हितकरें भवेत्

श्रान्त्वा प्रयत्य वहुधा चिरमार्जितं यत्
तद्द्रव्यमन्तरवनेरतिगूहयन्तंः
पापा हताः श्रृणुत देहमिमं विहाय
प्राणे गते क इह तद्ध्युपयोजयेयुः ।। २२ ।।

कूट साक्षी विनश्यति

एयात्पिशाचनिवहोऽर्कलता प्रपुष्येत्
वीरुत्तृणादिपटलः परीतः प्ररोहेत् ।
अश्रीस्मेत्य निवसेदहयोऽपि वस्तुं
एयुर्गृहान्कपटसाक्ष्यकृतां समाजे ।। २३ ।।

வ்ருதா பஞ்ச தரண்யாம் ஹி

பூத்யா விநா து ஸ வ்ருதா ஸுலலாட பட்ட:
ஸர்பிர் விநாந்நமபி பக்வமதோ வ்ருதைவ।
நத்யா விநா து ச வ்ருதா நகரச்சேரியோZபி
ஜாயாம் விநாZபி ச வ்ருதா க்ருஹமத்யவாஸ:॥
ஸோதர்ய ஸம்பத ருதே து வ்ருதைவ ஜன்ம

ஆயாத்வ்யயோZதிகோ நிந்த்ய:

ஆயத்தனாததிகமுத்வ்யயிதும் ப்ரவ்ருத்த:
மானம் விநாச்ய ஸுமதிஞ்ச விதூஷ்ய முஹ்யேத்।
ஸர்வாஸு திக்ஷுஸ ச சௌர இதி ப்ரஸித்த:
ஸ்யாத் ஸப்தஜன்மஸு ச துஷ்க்ருதி நிந்திதாத்மா॥

க்ஷுதயா தச நச்யந்தே

மான: குலம் ச்ருதமதீதமுதார பாவ:
ஞானம் தபோவ்ரத மதோத்ஸஹநம் ப்ரயத்ந:।
ப்ரேமார்த்ரவாசி ஸுதநாவனுராகவத்தா
ஹ்யுட்டீய தூரத இயுர் தச ச க்ஷுதாயாம்॥

தைவாதீனம் ஜகத்ஸர்வம்

ஸஞ்சிந்திதைகம்பஹாய பவேததோZந்யத்
யத்வா ததேவ ச பவேத் பவிதும் யதி ஸ்யாத்।
ஸர்வாத்மனா ந கலிதம் ச புரோ பவேத்வா
ஹ்யேதத் ஸமஸ்தம்பி மத்ப்ரபு தேவலீலா॥

அலம்புத்திர திச்லாக்யா

ஸம்புஜ்யதே குடபமாத்ரியதே ச வாஸோ
தோஷ்ணா சதுஷ்கமத பும்பிரசீதி கோடி:।
ஸஞ்சிந்த்யதே ஹ்யஹஹ ஜீவனமப்யமீஷாம்
ம்ருத்பாண்ட துல்யமதிசஞ்சல்மேவ நித்யம்॥

वृथा पञ्च धरण्यां हि

भूत्या विना तु च वृथा सुललाटपट्ट
सर्पिर्विनान्नमपि पक्कमथो वृथैव।
नद्या विना तु च वृथा नगरश्रियोऽपि
जायां विना ऽपि चवृथा गृहमध्यवासः ।। २४ ।।
सोदर्य संपद ऋते तु वृथैव जन्म

आयाव्धयोऽधिके निन्द्य :

आयवृद्धनादधिकमुद्ययितुं प्रवृचः
मानं विनाश्य सुमतिञ्च विदूष्य मुहयेत् ।
सर्वासु दिक्षु स च चौर इति प्रसिद्धः
रयात्सप्तजन्मसु च दुष्कृतिनिन्दितात्मा ।। २५ ।।

क्षुधया दश नश्यन्ते

मानः कुलं श्रुतमधीतमुदारभावः
ज्ञानं तपोव्रतमथोत्सहनं प्रयत्नः
प्रमार्द्रवाचि सुतनावनुरागवत्ता
ह्युड्डीय दूरत इयुर्दश च क्षुधायाम् ।। २६ ।।

दैवाधीनं जगतत्सर्वम्

सञ्चिन्तितैकमपहाय भवेवतोऽ न्यत्
यद्वा तदेव च भवेद्भवितुं युदि स्यात् ।
सर्वात्मना न कलितं च पुरो भवेद्वा
ह्येतत् समस्तमपि मत्प्रभु देवलीला ।। २७।।

अलं बुद्धिरतिश्लाध्या

सभुंज्यते कुडवमाध्रियते च वासो
दोष्णा चतुष्कमथ पुंभिरशीति कोटिः ।
सञ्चिनयते ह्यहह जीवनमप्यमीषो
मृद्राडन्तुल्यमतिचञ्चलमेव नित्यम् ।। २८ ।।

தாதா ஸர்வஜகத்பந்து:

ஆம்ரே தரௌ பலினி தத்ர ந சா ஹ்வயந்தே
ஆகச்சதேஹ விஹகா! இதி தாம்ஸ்து கேZபி।
வத்ஸாய காமிவ நிஸர்கத ஏவ தாதும்
ஹ்யுத்யோகினம் புருஷமேதி ஜகத்ஸுபந்து:॥

ஆயாந்த்யேவ ஹி விதிநா

தே தே புராZZகலிதமாத்மன ஏவ கர்ம
த்வாபுஞ்ஜதே பலதமப்ஜ புவோ நியோகாத்।
தச்சோ திதோ யதி பவேத்பரஹிம்ஸநேச்சு:
த்ம் கே வயம் சமயிதும் நியதிர் பலிஷ்டா॥

ஹிதகராச்சத்வார:

பத்யாத்து தோஷஸஹிதாத்வரமேவ வாக்யம்
உச்சை: குலாத்து வரமாசரணம் சுபானாம்।
சௌர்யாத் ப்ரமாத்யத இஹாZவிரதா வரா ருக்
கைவல்யமேவ வரமத்ரஸத: களத்ராத்॥

லக்ஷ்ம்யா அஸ்திரதா

கத்யா: க்ருதே இவ ஹி நிம்னஸமுந்நதத்வே
வ்யத்யஸ்ய த: ச்ரிய இஹ க்ஷயவ்ருத்திபாவௌ।
தஸ்மாந்நரா தததுநீரமதான்ன மேவம்
தர்மேண வோ மநஸி ஸத்வகுணோதய: ஸ்யாத்॥

ஜயதி ஹி மதுரா வாணீ

ஸந்த்ருப்த நாகதலனேZதிபடுச்ச பாண:
கார்ப்பாஸதூல நிவஹே ந பராக்ரமேத।
த்ராகிஷ்டசாதமுக லோஹ விகட்டகேநா-
Zபேத்யாம் சிலாம் ம்ருது பிநத்தி தரோர்ஹி மூலம்॥
தீக்ஷ்ணா கிரோ ந ச ஜயந்தி கிரம் ஸும்ருத்வீம்

நிர்தனானாம் அவஸ்தித்:

வித்யா விஹீனமபி ஹஸ்த தநம் து லோகம்
லோகோZகில: ச்ரயதி தைவமிவ ஹ்யுபாஸ்தே।
நி:ஸ்வம் து நாபிஷதீஹ கலத்ரமம்பா
தஸ்யோக்திரப்யதிதராம் புவி கிண்யதே ந:।

दांता ,सर्वजगद्बन्धुः

आम्रे तरौ फलिनि तत्र न चाह्वयन्ते
आगच्छतेह विहगा ! इति ताँस्तु केऽपि ।
वत्साय गामिव निसर्गत एव दातुं
ह्युद्योगिन पुरुषमेति जगत्सुबन्धु ॥ २९ ॥

आयान्त्येव हि विधिना

ते ते पुराऽऽकलितमात्मन एव कर्म
त्वाभुञ्ज़ते फलदमव्जभुवो नियोगात ।
तच्चोद्दियो यदी भवेत्परहिंसनेच्छुः
तं केवयं शमयितुं नियतिर्बलिष्ठा ॥ ३० ॥

हितकराश्ध्वारः

पद्यात्तु दोपसहिताद्वरमेव वाक्यं
उच्चैःकुलात्त वरमाचरणं शुभानाम् ।
शैर्यात्प्रमाद्यत इहाऽविरता वरा रुक्
कैवल्यमेव वरमत्सतः कलत्रात्

लक्ष्म्या अस्थिरता

नद्याःकूते इव हि निम्नसमुन्नतत्वे
व्यत्यस्चतः श्रिय इह क्षयवृद्धिभावौ ।
तस्मान्नरा ददतु नीरमथान्नमेवं
धर्मेण वो मनसि सत्वगुणोदयः स्यात् ॥ ३२ ॥

जयति मधुरा वाणी

सन्धप्तनागदलनेऽतिपटुश्च वाणः
कर्पासतूल निवहे न पराक्रमेत ।
द्राघिष्ठशातमुख लोहविघट्टकेना
ऽभंद्यां शिला मृदु भिनति तरोर्हि मूलम् ॥ ३३ ॥
तीक्ष्णा गिरो नच जयन्ति गिरं सुमृद्वीम् ॥

निर्धनानामवस्थितिः

विद्यावहिनमपि हस्तधनं तु लोकं
लोकोऽखिलः श्रयति दैवमिव ह्युपास्ते ।
निःम्व तु नाभिलपतीह कलत्रमम्वा
नम्यं...तिरां भूमि गण्यते न ॥ ३४ ॥

4

ஸத்போதனாத் மூடோ ந ஜானாதி

புஷ்பம் வினைவ பலிநஸ்தரவோZபி ஸந்தி
ந ப்ரேரிதா அபி விதந்தி நரேஷு கேசித்।
ஸூப்தான்யபீஹ கதி நாங்குரயந்தி பீஜா-
ந்யேவம் ஸுபோதநக்ருதௌ ந விதந்தி மூடா:॥

பரதார பராமர்சாத் ஸர்வம் நாச:

ஹா சுக்திகா-கதலி-கர்கடி-வேணவஸ்து-
த்பந்நே ஸ்வநாச ஸமயே ப்ரஸவாபி முக்யா:।
போதோ யசோ தனமதாயுரமுஷ்ய நாசே
ஹ்யுத்பத்யேதேரூந்யவநிதாசு ந்ருணாம் ரிரம்ஸா॥

ஞாநிநாம் வித்யாபவ:

ஜேதும் ஸ்வர்கர்ம பலமஸ்தி ந ஸாதனம் து
ச்ருத்யாதிஷுக்வசிதபீஹ ச த்ருஷ்டமார்யா:।
தத்வாவபோத கலிதாஜ்ஞதயா து விஜ்ஞா:
கர்மாபி தச்சஸுவிஜித்ய யதேச்ச வ்ருத்தா:॥

அத்வைதஸ்திதி:

ஸாத்வித்யஸாக்விதி ச நேதி ததேதி வாZஹம்
இத்யாதி பேத விகமே ஸ்புரதாத்ம தத்வம்।
நாஜ்ஞாய பந்தவிகமே யதமான லோகா:
ஜானந்தி நோ த்ருணமிதம் த்ருணபந்தனாய॥

பரமாத்ம ப்ராப்தி:

த்ரிம்சத்வயோ விகமனாதபி பூர்வமேவ
த்யக்த்வா த்ரயம ந லபதேயதி தத்வமேகம்।
வித்யாவதோ ஜரஸி நிஷ்பலிகைவ வித்யா-
ரூஸம்லப்த போக யுவதேரிவ ஸுஸ்தநீதா॥

ஏக தாத்பர்யகா: க்ரந்தா:

ஸ்ரீமத்குறள் ச்ருதிசிரஸ் த்ரிக வாங்முனேர்கீ:
மாணிக்யவாசக ஸமீரித வாசகம் ச।
ஸ்ரீமுலவாக்ய மகிலம் வீம்ருச்யமானம்
ஏகார்த்தகம் பவதி வித்தபுதா: சுபம் வ:॥

இதி ஸமாப்த: ஸந்மார்க்க:

"ஔவை" இதி த்ரவிடவாசி மஹா விதுஷ்யா-
Zதிப்ரன்யா விரசிதா மதுரா ஸுநீதி:।
ஸந்மார்க்க இத்யபர நாமக "நல்வழிதி"
ஸூக்திம் ச ஸம்ஸ்கிருத கிராZந்வவதந

सब्द्बोधनादपि मूढो न जानाति

पुष्पं विनैव फलिनस्तरवोऽपि सन्ति
न प्रेरिता अपि विदन्ति नरेपु केचित् ।
सूप्तान्यपीह कति ना नकुरयन्ति वीजा-
न्येवं सुवोधनकृतौ न विदन्ति मूढाः ।। ३५ ।।

परदार परामर्शात्सर्वनाशः

हा शुक्तिका कदलि-कर्कटि-वेणवस्तु -
त्यनेस्वनाशसमये प्रसवाभिमुख्याः ।
वोधो यशो धनमथायुरमुष्य नाशे
ह्युत्पद्यते ऽन्यवनितासु नृणां रिरंसा ।। ३६ ।।

ज्ञानिनां विद्ययाभाव :

जेतुं स्वकर्म फलमस्ति न साधंन तु
श्रुत्यादिपु क्वचिदपीह च दृष्टमार्याः ।
तत्वाववोध गलिताज्ञतया तु विज्ञाः
कर्मापि तच्च सुविजित्य यथेच्छवृताः ।। ३७ ।।

अद्वैतस्थितिः

साध्वित्याध्विति च नेति तथेति वाऽहं
इत्यादि भेद विगमे स्फुरदात्मतत्त्वम् ।
नाज्ञाय वन्धविगमे यतमान लोकः
जानन्ति नो तृणमिदं तृणवन्धनाय ।। ३८ ।।

परमात्मप्राप्तिः

त्रिशद्वयो विगमनादपि पूर्वमेव
त्यक्त्तवा त्रयं न लभते यदि तत्वमेकम् ।
विद्यावतो जरसि निष्फलिकैव विद्या
ऽसंलव्ध भोग युवतेरिव सुस्तनीता ।।

एकतात्पर्यकः ग्रन्थाः

श्रीमत्कुरल श्रतिशिारम्-त्रिक वाङ्मुनेर्गीः
माणिक्यवाचक समीरित वाचकं च ।
श्रीमूलवाक्यमखिलं तु विमृश्यमानं
एकार्थकं भवति वित्तवुधाः शुभं वः ।। ४० ।।

इति समाप्तः सन्मार्गः ।।

'ओवै' इति द्रविडवाचि महाविदुष्या -
ऽतिप्रत्नया विरचिता मधुरा सुनितिः ।
सन्मार्ग इत्यपर नामक 'नल्वळीति'
सूक्तिंच संस्कृतगिराऽन्वदन् ।।

29	1	दाता सर्वजगद्वन्धुः -	दाता सर्वजगब्दन्धुः
		चाह्ययन्ते -	चाह्वयन्ते
	2	त्वाभुञ्जजते -	त्वाभुञ्जते
	3	शैर्यात्प्रमाद्यत -	शौर्यात्प्रमाद्यत
		वरमत्त्सतः -	वरमत्रसतः
		......	३१
	4	व्यत्यस्चतः -	व्यत्यस्यतः
	5	सन्द्यप्तनागदलनेऽतिपटुश्च -	सन्दृप्तनागदलनेऽतिपटुश्च
29	6	विद्यार्विहनमपि -	विद्याविहीनमपि
		निःरत्र -	निःस्वं
		नाभिलपतीह -	नाभिलषतीह
		तरयोत्किरप्यतितरां -	तस्योक्तिरप्यतितरां
		भुमि -	भुवि
30	2	ஹ்யுத்பத்யேதேரூந்யவநிதாசு	ஹ்யுத்பத்யேதேZந்யவநிதாசு
	3	வித்யாபவ:	வித்யபாவ:
	3	ஜேதும் ஸ்வர்காம	ஜேதும் ஸ்வகாம
	4	ஸாத்வித்யஸாக்விதி	ஸாத்வித்ஸாத்விதி
	5	ரூஸம்லப்த	Zஸம்லப்த
	6	ஸ்ரீமுலவாக்ய	ஸ்ரீமூலவாக்ய
		வீம்ருச்யமானம் -	விம்ருச்யமானம்
	7	Zதிப்ரன்யா-	Zதிப்ரத்ன்யா.
		"நல்வழிதி"	"நல்வழீதி"
31	1	ता नकुयन्ति -	नाङ्कुरयन्ति
	2	त्वन -	त्वने
	3	ज्ञानिनां विद्ययाभावः -	ज्ञानिनां विध्यभावः
	4	साध्वित्याध्विति -	साध्वित्यसाध्विति
	5	विष्फलिकैव -	निष्फलिकेव
	6	श्रतिशिरम -	श्रुतिशिरस
		य -	च
	7	'ओवें' -	'औवं'
		सुनितिः -	सुनीतिः
		संस्कृतगिराऽन्बदन् -	संस्कृतगिराऽन्यवदन्
32	1	विष्णोर्नामइ कम् -	विष्णोर्नामसहस्रकम
		पटयते -	पठ्यते
		श्रोतुमिच्छाम्यह -	श्रोतुमिच्छाम्यहं
	3	सह -	सहस्र
	7	[illegible] -	भवन्ति